

Omsorg

Vi giver den ufortjente kærlighed, Gud har mødt os med, videre til andre gennem konkrete ord og handlinger. 'Og se, jeg er med jer alle dage' (Matt 28,20).

Jesus om omsorg i Joh 13,35:

"Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden".

Vi har 6 DNA'er, og de handler alle om os alle! Det er nogle ting, som Jesus i sit ord kalder os til at leve i og være en del af.

En fredag eftermiddag, hvor Jonas kom forbi på kontoret, satte vi os for at skrive nogle værdier op på vores whiteboard. Det var før vi lagde os fast på værdier og vision.

Vi ville prøve at skrive nogle op, der allerede kendetegner vores menighed, samt nogle, vi ønsker, skal komme til, eller i højere grad komme til, at kendetegne vores menighed.

Vi begyndte med dem, der kendetegner vores menighed, og det første både Jonas og jeg tænkte på, var omsorg. Vores menighed en dejlig menighed at være i, fordi den gensidige kærlighed og omsorg er levende i blandt os. Den er ikke fejlfri, men den har en stor plads.

Det kommer til udtryk på mange måder. I vores menighedsgrupper, i babyshower, i madordning, forbøn for hinanden, social-diakonalt arbejde (f.eks. julehjælp og genbrug på Grønlandstorvet), gæstfrihed, opmuntrende besøg, gode spørgsmål og ord på facebook, mand og mand i mellem og kvinde og kvinde i mellem. Og der kunne nævnes flere eksempler.

I Det nye Testamente (NT) ser vi, at apostlen Paulus på en særlig måde roste Filipermenigheden for deres indbyrdes kærlighed. Og alligevel skriver han til dem, at han ønsker, at de skal gøre yderligere fremgang.

Og det ønsker jeg også for os i vores menighed, selvom omsorg er noget, der allerede præger os. Jeg ønsker,

at vi skal gøre yderligere fremgang – som enkeltpersoner og som menighed – i det at vise omsorg for hinanden.

VORES menighed!

Jeg hører af og til, at vi omtaler Aalborg Frimenighed som 'den her menighed'. Jeg kunne egentlig ønske, at vi vender os af med at bruge det udtryk, for det er som om, at vi med de ord distancerer os lidt fra menigheden, vi tingsligger lidt menigheden.

Da jeg selv var ny her i menigheden, var der flere af jer, der tog mig i at sige 'jeres menighed', I ville gerne have, at jeg sagde 'vores menighed'. Og det er sådan, jeg ønsker, vi omtaler Aalborg Frimenighed, at vi siger 'vores menighed' og ikke 'den her menighed'.

En menighed er ikke en ting, men det er mennesker, og det er vores fælles ansvar. Omsorg er ikke noget, der svæver frit i luften, men er netop noget, der folder sig ud i fællesskabet mellem mennesker.

Omsorg, hvad er det?

Lad os først gå til ordbogen. Omsorg betyder:

- at sørge for
 - at kere sig om (eng.: 'care')
 - at bekymre sig om
- Beslægtede ord og udtryk:* kærlighed, vise hensyn, passe på, omhyggelig behandling

'Omsorg' kommer egentlig af det tyske ord 'um-sorgen', og det betyder 'at sørge for', 'at pleje', 'at tage sig af'.

Betydningen af omsorg kan formuleres på denne måde: "Når mennesker i hverdagslivet – og ikke mindst i familien - er i samspil med hinanden, indgår der ofte en *omsorgsdimension*, da man bestræber sig på at *opfange og tilgodese de andres behov og interesser*."

Det siges her, at det i særlig grad kommer til udtryk i familien. Som kristne er vi også en familie, for vi har alle den samme Far, vores himmelske Far. Jesus er Guds søn og dermed vores storebror. Ved troen på ham er vi blevet brødre og søstre. Helligånden binder os sammen som familie.

Derfor har omsorgsdimensionen også en væsentlig plads i vores fællesskab. I menigheden må vi bestræbe os på at opfange og tilgodese de andres behov og interesser.

Omsorg ifølge Bibelen

Går vi til Bibelen, møder vi ordet 'omsorg' både i GT og i NT. Og det bliver brugt både om Gud og om troens folk.

"De bliver bragt til Babylon, og dér skal de blive til den dag, jeg drager omsorg for dem og bringer dem tilbage til dette sted, siger Herren." (Jer 27,2)

Herren drager altså omsorg for nogle mennesker, som er i en vanskelig situation, i dette tilfælde Israels folk. Han tager sig af dem, udfrier dem og bringer dem ind i en ny god situation, nemlig at de kommer tilbage til deres land.

"... kast al jeres bekymring på ham (Gud), for han har omsorg for jer." (1 Pet 5,7)

Det ord kunne man godt standse lang tid ved. Gud har omsorg for netop dig. Det er jo egentlig en fantastisk tanke. Han er dybt engageret og interesseret i dit liv. Han opfanger dine behov og interesser og tilgodeser dem, sådan som det er bedst for dig. Derfor kaldes du til at finde hvile hos ham, at lægge dit liv i hans hænder.

I ugen, der er gået, har jeg fået lov til, sammen med andre fra menigheden, at bede for to mennesker, der ikke normalt kommer i kirkelige sammenhænge.

De er ude i noget svært i deres liv og har bedt om hjælp. Vi har fået lov til at bede til Jesus sammen med dem

og lægge dem i hans hænder. Og det, vi oplever, er, at Jesus kommer til dem og sætter dem fri!

Og det viser jo, at de her ord fra Bibelen ikke bare er ord, der gjaldt dengang, men også i dag. Han er rent faktisk optaget af ethvert menneske og dets behov og interesser.

Vi har hjulpet to mennesker til at kaste deres bekymring på Jesus, og de oplever, at han har omsorg for dem. Han kommer dem nær og griber ind i deres liv.

”Lykkelig den, der har *omsorg* for den svage, på ulykkens dag redder Herren ham.” (Sal 41,2)

Der er en særlig velsignelse ved det at have omsorg for den, der har det svært, den som er svag, den som ligger ned. Hvorfor?

Fordi Gud *altid* er på den svages side. Det ser vi igennem hele Bibelen. Hvis du er på den svages side, er du på Guds side. Gud møder ethvert menneske, og især den, der har det svært, med medfølelse og omsorg.

Sådan kalder han også os til at møde mennesker, der har det svært. Ja, ofte har han brug for os, for at kunne give et menneske den nødvendige omsorg. Brug for vores hænder og fødder. NT lærer os, at kirken er Jesu legeme (krop) på jorden.

Nu kommer vi til et par eksempler, hvor apostlen Paulus møder omsorg fra sine kristne brødre og søstre: ”Næste dag lagde vi til i Sidon; og Julius behandlede Paulus venligt og gav ham lov til at gå hen til vennerne og nyde godt af deres *omsorg*.” (ApG 27,3)

’Hvis du ønsker at gå hurtigt, gå alene. Hvis du ønsker at gå langt, gå sammen med andre.’

Der er meget visdom i dette. Det var det apostlen Paulus gjorde. Så snart han havde mulighed for det, søgte han sammen med troens folk. Han havde brug for at blive styrket af dem for at stå fast, for at holde ud.

”Jeg glæder mig meget i Herren over, at I nu omsider har ladet jeres *omsorg* for mig blomstre op; det havde I også tidligere i sinde, men ikke mulighed for.” (Fil 4,10)

Et dejligt udtryk, synes jeg, ’at lade omsorgen blomstre op’. Måtte også vi lade omsorgen for hinanden blomstre op! Den ligger allerede i knop i os ved Guds Ånd, og han ønsker, at det skal få lov til at præge vores liv og vores fællesskab med hinanden. Knoppen skal folde sig ud.

Vi er Kristi krop på jorden

I sin undervisning om, at vi, som tror på Jesus, er Kristi krop, siger Paulus bl.a.: ”Sådan som Gud har sammenføjlet legemet, har han givet det, som mangler ære, desto større ære, for at der ikke skulle opstå splid i legemet, men lemmerne være enige og have *omsorg* for hinanden. Lider én legemsdel, så lider også alle de andre. Bliver én legemsdel hædret, så glæder også alle de andre sig.” (1 Kor 12,24-26)

Vi ved det jo fra vores fysiske krop, at hvis man har ondt i hovedet eller i maven, så er det som om, det gør ondt i hele kroppen. Man har ingen fred, før man får noget smertestillende, fjernet blindtarmen eller hvad det nu er, der er galt.

Når én legemsdel lider, så lider også alle de andre. Og når én legemsdel bliver hædret, så glæder også alle de andre sig. Kroppen hænger sammen og lemmerne kan mærke hinanden. På samme måde kan vi også som menighed mærke hinanden, fordi vi alle har den ene os samme Ånd, Guds Ånd.

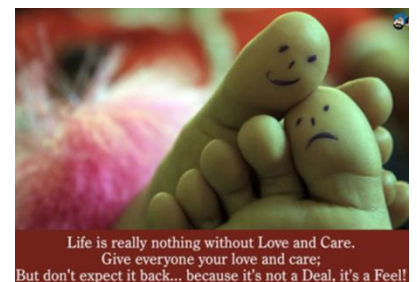
Samme tekst på hverdagsdansk:
”Gud har altså føjet legemet sammen på en sådan måde, at de dele, der naturligt holdes i baggrunden, bliver vist en særlig ære og omsorg. Det er, for at der ikke skal være splittelser i legemet.

De enkelte dele af legemet skal have lige så meget omsorg for hinanden, som de har for sig selv. Hvis én del lider, så lider alle de andre legemsdele også, og hvis én del bliver hædret, så glæder alle de andre dele på legemet sig også.”

I vores lille pjese om vores DNA’er i menigheden, skriver vi dette om omsorg: *Vi giver den ufortjente kærlighed, Gud har mødt os med, videre til andre gennem konkrete ord og handlinger. ’Og se, jeg er med jer alle dage, siger Jesus’.*

At Jesus er med os hver eneste dag, er netop det, der gør det muligt for os at give den ufortjente kærlighed, vi har mødt hos Gud, videre til andre gennem konkrete ord og handlinger.

Jesus giver os styrke til det. Han møder os selv med sin omsorg og kærlighed og giver os styrke til at møde andre med omsorg og kærlighed. Han er konkret med os alle dage, han er den levende og opstandne Frelser.

Livet er så tomt uden Kærlighed og Omsorg.

Mød enhver med din kærlighed og omsorg;

Men vent ikke at få noget tilbage ... for det er ikke en aftale, men medfølelse (empati).

Det er ikke en ’noget for noget’ tankegang, men drivkraften er medfølelse, empati. Vi kan ikke upåvirket se, at en anden har det svært, vi får trang til at gøre noget.

Vi kan mærke vort medmenneske. Vi sætter os i hans eller hendes sted.

Det er en kærlighed Gud på en særlig måde ligger ned i os som kristne ved sin Hellige Ånd. For Guds kærlighed har den her særlige karakter, og den kommer til at præge os, når vi giver ham lov til at fylde vores liv.

Og det er det fantastiske ved kristen omsorg og kristen kærlighed, at det ikke er 'a deal but at feel'. Det er ægte interesse, det er ægte medfølelse. Der opbygges ikke nogen gæld, så at den, jeg har hjulpet, skal gøre så og så meget til gengæld. Nej, det er fri kærlighed. Det er fri omsorg.

"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. *Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden.*" (Joh 13,34-35)

'Som jeg har elsket jer': Jesus elskede os først, og dermed har han sat os i stand til også at elske andre. 'Og deraf kan alle vide, at I er mine disciple'. Det er et særligt kendetegn på os som kristne, at vi har kærlighed til hinanden.

Når vi her i Aalborg, menigheder og kirker imellem, forsøger at udtrykke den enhed, vi har i troen på Jesus Kristus f.eks. ved 14 dage i bøn i januar hvert år, så er det for at den by, vi bor i, kan se og vide, at vi er Jesu disciple.

Mennesker i Aalborg skal se og vide, at det er godt at være kirke, at det er godt at høre Jesus til. Og det gør de, når vi er præget af kærlighed til hinanden. Det giver en særlig velsignelse ind over vores by, det er jeg overbevist om.

Nåde-gaver og omsorg

Når det gælder omsorg, skal vi også kort se på opgaver og nådegaver.

Det fremgår af NT, at enhver, som har Kristi Ånd, er en del af Kristi legeme / Kristi menighed. Og man kan ikke være en del af en krop uden også at have en funktion, en opgave at udfylde i kroppen. Derfor kan vi konkludere, at enhver kristen har fået givet mindst én nådegave, mindst én funktion at udfylde i menigheden.

Det kommer tydeligt frem i dette ord fra Rom 12,4-6: "For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, *alle med forskellige opgaver*, således er vi *alle* ét legeme i Kristus, og *hver især* hinandens lemmer. Vi har *forskellige nådegaver*, alt efter den nåde, vi har fået." (min kursivering)

Læg mærke til at apostlen Paulus sidestiller opgaver og nådegaver. Gud kalder ind i en opgave, og Gud giver udrustning til den opgave. De to ting hænger nøje sammen: Kald og udrustning, opgave og nådegave.

Din omsorg for de andre udfolder sig også ved, at du går ind i den opgave, Gud kalder dig til og bruger den nådegave, han har givet dig.

"Ud fra Kristus føjes hele legemet sammen og holdes sammen, *idet hvert enkelt led (medlem) hjælper til med den styrke, det har fået tilmålt*, så legemet vokser og opbygges *i kærlighed.*" (Ef 4,16).

'med den styrke, det har fået tilmålt'. Gud ønsker hverken du skal gøre mere eller mindre end det, han har givet dig kald og udrustning til at gøre. 'I kærlighed', det vil sige i indbyrdes omsorg.

I denne forbindelse vil jeg gøre opmærksom på Fil 2,1-11, hvor vi ser, at *tjenersind og ydmyghed knyttes sammen! Begge dele er nødvendige for at omsorgen og kærligheden kan udfolde sig i fællesskabet.*

I Fil 2,5-11 peges der på Jesus som vort forbillede. Der står, at Guds Søn blev menneske, og at vi skal have det samme sindelag, som var i ham. Han blev tjener midt blandt os mennesker, han blev et menneske som os, for at tjene os.

Men ikke nok med, at han tjente, han ydmygede sig også, ja, indtil døden på et kors. Han blev frataget al ære og blev korsfæstet sammen med røvere og mordere.

Og på vejen ud til Golgata måtte han ud for den ydmygelse, at han, den stærke tømresøn, ikke magtede at bære sit kors. Han segnede og en anden, Simon fra Kyrene, måtte bære det for ham.

Jesus inspirerer os på tre områder.

A) Du kaldes til at iføre dig tjenersindet!

Du kan vælge *at tjene* de andre med det, du kan og får givet af Gud.

- Eller du kan vælge i selviskhed *ikke* at stille dig til rådighed for Jesus.

B) Du kaldes til at iføre dig ydmyghed!

Du kan vælge *at lade dig tjene* af de andre med det, de kan og får givet af Gud.

- Eller du kan vælge i stolthed *ikke* at bede om hjælp. Eller nægte at modtage den hjælp der tilbydes dig.

Det er ikke nemt at tjene med det man kan, hvis ikke der er nogen, der vil tage imod ens tjeneste! Vi har brug for hinanden, og det skal vi være ved. Vi skal være villige til både at give og at modtage omsorg.

C) Der kan også være situationer, hvor du må gøre noget, som egentlig ikke er din opgave, fordi der ikke er andre, der kan eller vil gøre det.

Tænk på Jesus, der vaskede disciplenes fødder, fordi ingen af disciplene ville. Og Jesus understreger i den forbindelse, at det var et forbillede han efterlod os, for at vi skal lære at gøre det samme. Amen.

